

ctuárium Dei: * et intelligen-
gam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter do-
los posuísti eis: * deiecísti
eos dum allevaréntur.

Quómmodo facti sunt in
desolatióne, súbito defe-
cerunt: * perierunt pro-
pter iniquitátem suam.

Velut sómnum surgén-
tium Dómine, * in civitáte
tua imáginem ipsórum ad
níhilum redígés.

Quia inflammátum est
cor meum, et renes mei
commutáti sunt: * et ego
ad níhilum redáctus sum,
et nescívi.

Ut juméntum factus sum
apud te: * et ego semper
tecum.

Tenuísti manum dexte-
ram meam: et in volun-
táte tua deduxísti me, * et
cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in
cælo? * et a te quid vólui
super terram?

Defécit caro mea, et cor
meum: * Deus cordis mei,
et pars mea Deus in ætér-
num.

Quia ecce, qui elóngant
se a te, peribunt: * perdi-
dísti omnes, qui fornicán-
tur abs te.

Mihi autem adhærere
Deo bonum est: * pónere
in Dño Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes
prædicatiónes tuas, * in
portis filiae Sion.

Psalmus lxxij.

UT quid Deus repulísti
in finem: * irátus est
furor tuus super oves
pascuæ tuæ?

Memor esto congrega-
tiónis tuæ, * quam posse-
dísti ab initio.

Redemísti virgam here-
ditátis tuæ: * mons Sion,
in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in su-
pérbias eórum in finem: *
quanta malignátusest ini-
micus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odé-
runt te: * in médio so-
lemnitátis tuæ.

Posuerunt signa sua, si-
gna: * et non cognové-
runt sicut in éxitu super
summum.

Quasi in silva lignórum
secúribus excidérunt já-
nuas ejus in idípsum: *
in secúri et áscia dejecé-
runt eam.

Incendérunt igni San-
ctuárium tuum: * in terra
polluérunt tabernáculum
nóminis tui.

Dixerunt in corde suo
cognátió eórum simul: *
Quiéscere faciámus omnes
dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídi-

mus, jam non est prophé-
ta: * et nos non cognó-
scet ámplius.

Usquequo Deus impro-
perábit inimicus: * irritat
adversárius nomen tuum
in finem?

Ut quid avértis manum
tuam, et dexteram tuam, *
de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster
ante sæcula: * operátus
est salutem in médio
terræ.

Tu confirmásti in virtúte
tua mare: * contribulásti
cápita draconum in aquis.

Tu confregisti cápita dra-
cónis: * dedísti eum escam
pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et
torréntes: * tu siccásti flú-
vios Ethan.

Tuus est dies, et tua est
nox: * tu fabricátus es
auróram et solem.

Tu fecísti omnes térmi-
nos terræ: * æstátem et
ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimí-
cus improperávit Dómi-
no: * et pópulus insípiens
incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas
confiténtes tibi, * et áni-
mas páuperum tuórum ne
obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum
tuum: * quia repléti sunt,

qui obscuráti sunt terræ
dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis fa-
ctus confúsus: * pauper
et inops laudábunt nomen
tuum.

Exsúrge Deus, júdica
causam tuam: * memor
esto improperiórum tuó-
rum, eórum quæ ab insi-
pién-te sunt tota die.

Ne obliviscáris voces ini-
micórum tuórum: * su-
pérbia eórum, qui te odé-
runt, ascéndit semper.

Añá. Liberásti virgam
hereditátis tuæ.

Añá. Et invocábimus.

Psalmus lxxij.

Confitebimur tibi Deus: *
confitebimur, et invo-
cábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabilia
tua: * cum accépero tem-
pus, ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, et
omnes qui hábitant in
ea: * ego confirmávi co-
lúmnas ejus.

Dixi iníquus: Nolite iní-
que ágere: * et delinquén-
tibus: Nolite exaltáre
cornu.

Nolite extóllere in altum
cornu vestrum: * nolite
loqui advérsus Deum ini-
quitátem.

Quia neque ab Orién-te,
neque ab Occidén-te, ne-

que a desértis móntibus : *
quóniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc
exáltat : * quia calix in
manu Dómini vini meri
plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in
hoc : verúmtamen fæx
ejus non est exinaníta : *
bibent omnes peccatóres
terræ.

Ego autem annuntiábo
in sæculum : * cantábo
Deo Jacob.

Et ómnia córnua pecca-
tórum confringam : * et
exaltabúntur córnua iusti.

Psalmus lxxv.

NOtus in Judæa Deus : *
in Israel magnum no-
men ejus.

Et factus est in pace lo-
cus ejus : * et habitatio
ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias
árcuum, * scutum, glá-
dium, et bellum.

Illúminans tu mirabiliter
a móntibus ætérnis : * tur-
báti sunt omnes insipien-
tes corde.

Dormiérunt somnum
suum : * et nihil invené-
runt omnes viri divitiá-
rum in mánibus suis.

Ab increpatione tua Deus
Jacob * dormitavérunt qui
ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis

resístet tibi? * ex tunc ira
tua.

De cælo audítum fecisti
judícium : * terra trémuit
et quiévit,

Cum exsúrgeret in judi-
cium Deus, * ut salvos
fáceret omnes mansuétos
terræ.

Quóniam cogitatio hó-
minis confitébitur tibi : *
et reliquiæ cogitationis
diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dó-
mino Deo vestro : * omnes
qui in circúitu ejus affér-
tis múnera.

Terríbili et ei qui aufert
spíritum princípum, * ter-
ribili apud reges terræ.

Añã. Et invocábimus
nomen tuum Dómine.

Añã. Tu es Deus.

Psalmus lxxvj.

VOce mea ad Dóminum
clamávi : * voce mea
ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulationis meæ
Deum exquisivi, mánibus
meis nocte contra eum : *
et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima
mea, * memor fui Dei, et
delectátus sum, et exerci-
tátus sum : et defécit spí-
ritus meus.

Anticipavérunt vigílias
óculi mei : * turbátus sum,
et non sum locútus.

Cogitávi dies antiquos : *
et annos ætérnos in mente
hábui.

Et meditátus sum nocte
cum corde meo, * et exer-
citábar, et scopébam spí-
ritum meum.

Numquid in ætérnum
projiciet Deus : * aut non
appónet ut complacior
sit adhuc?

Aut in finem misericór-
diam suam abscindet, * a
generatióne in generatió-
nem?

Aut obliviscétur mise-
réri Deus? * aut continé-
bit in ira sua misericór-
dias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc
mutatio dexteræ Excelsi.

Memor fui óperum Dó-
mini : * quia memor ero ab
iníto mirábiliū tuórum,

Et meditabor in ómnibus
opéribus tuis : * et in ad-
inventiōibus tuis exer-
cébor.

Deus in sancto via tua :
quis Deus magnus sicut
Deus noster? * tu es Deus
qui facis mirabilia.

Notam fecisti in pópulis
virtútem tuam : * redemi-
sti in bráchio tuo pópulo
tuum, filios Jacob, et
Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus,
vidérunt te aquæ : * et ti-

muérunt, et turbátæ sunt
abyssi.

Multitúdo sónitus aquá-
rum : * vocem dedérunt
nubes.

Etenim sagittæ tuæ
tránseunt : * vox tonitru
tui in rota.

Illuxérunt coruscatió-
nes tuæ orbi terræ : *
commóta est, et contré-
muit terra.

In mari via tua, et sémi-
tæ tuæ in aquis multis : *
et vestigia tua non cogno-
scéntur.

Deduxisti sicut oves pó-
pulum tuum, * in manu
Móysi et Aaron.

Psalmus lxxvij.

ATténdite pópule meus
legem meam : * in-
clináte aurem vestram in
verba oris mei.

Apérim in parábolis os
meum : * loquar proposi-
tiones ab iníto.

Quanta audívimus et co-
gnóvimus ea : * et patres
nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fi-
liis eórum, * in genera-
tione áltera.

Narrántes laudes Dómi-
ni, et virtútes ejus, * et
mirabilia ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimo-
nium in Jacob : * et le-
gem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis : * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eórum : * generátio prava et exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactorum ejus, * et mirábílum ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirábíla in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perduxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abysson multa.

Et eduxit aquam de petra : * et deduxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccáre ei : * in iram excitáverunt Excélsum in inaquóso.

Et tentáverunt Deum in córdibus suis : * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : * dixerunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes in undáverunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israel :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speráverunt in salutári ejus :

Et mandávit núbibus desuper, * et jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cœlo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducáverunt et saturáti sunt nimis, et desiderium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desiderio suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occidit pingues eórum, * et eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccáverunt adhuc : * et non credidérunt in mirábílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occideret eos, quærébant eum : * et revertébantur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjutor est eórum : * et Deus excélsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei :

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : *

nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátiis eórum : * et non dispédet eos.

Et abundávit ut avéretet iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :

Et recordátus est quia caro sunt : * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbáverunt eum in desérto, * in iram concitáverunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentáverunt Deum : * et sanctum Israel exacerbáverunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémitt eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodigia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne biberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos : * et ranam, et dispédidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum : * et labóres eórum locústæ.

Et occidit in grándine véneas eórum : * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini ju-

ménta eórum : * et possessionem eórum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ : * indignationem, et iram, et tribulationem : immissiones per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepercit a morte animabus eórum : * et iumenta eórum in morte conclusit.

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti : * primitias omnis labóris eórum in tabernaculis Cham.

Et abstulit sicut oves populum suum : * et perduxit eos tamquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, et non timuerunt : * et inimicos eórum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suæ, * montem, quem acquisivit dextera ejus.

Et eiecit a facie eórum Gentes : * et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eórum * tribus Israel.

Et tentaverunt, et exacerbarunt Deum excelsum : * et testimonia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemadmodum patres eórum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptilibus suis ad æmulationem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprexit : * et ad nihilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernaculum Silo, * tabernaculum suum, ubi habitávit in hominibus.

Et tradidit in captivatem virtutem eórum : * et pulchritudinem eórum in manus inimici.

Et conclusit in gládio populum suum : * et hereditatem suam sprexit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentatæ.

Sacerdotes eórum in gládio cecidérunt : * et viduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dormiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percussit inimicos suos in posterióra : * opprobrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernaculum

Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit sicut unicornium sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de gregibus óvium : * de post fetantes accépit eum,

Pascere Jacob servum suum, * et Israel hereditatem suam :

Et pavit eos in innocentia cordis sui : * et in intellectibus mánuum suarum deduxit eos.

Añã. Tu es Deus, qui facis mirabilia.

Añã. Propítius esto.

Psalmus lxxviij.

Deus, vénérunt Gentes in hereditatem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomorum custodiam.

Posuérunt morticina servórum tuórum, escas volatilibus cœli : * carnes sanctorum tuórum bestiis terræ.

Effudérunt sanguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris : * subsannatio et illusio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericórdiæ tuæ : * quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutaris noster : et propter glóriam nóminis tui Dómine libera nos : * et propítius esto peccatis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in Géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in nationibus coram óculis nostris.

Ultiosanguinis servórum tuórum, qui effusus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitudinem bráchii tui, * posside filios mortificatórum.

Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eórum : * improperium ipsórum, quod exprobraverunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum : In generationem et generationem * annuntiábitus laudem tuam.

Psalmus lxxix.

QUI regis Israel, intende : * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chéribim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus converte nos : * et ostende faciém tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousque irascéris super orationem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum : * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuisti nos in contradiccionem vicinis nostris : * et inimici nostri subnaverunt nos.

Deus virtútum converte nos : * et ostende faciém tuam : et salvi érimus.

Vineam de Ægypto transtulisti : * ejecisti Gentes, et plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspéctu ejus : * plantasti radices ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare : * et usque ad flumen propágenes ejus.

Ut quid destruxisti maceriam ejus : * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva : * et singularis ferus depástus est eam.

Deus virtútum converte : * respice de cœlo, et vide, et visita vineam istam.

Et pèrfice eam, quam plantávit dextera tua : * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexterae tuæ : * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos : * et nomen tuum invocábitus.

Dómine Deus virtútum,

converte nos : * et ostende faciém tuam, et salvi érimus.

Añã. Propítius esto peccáti nostris Dómine.

Per Annum, V. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. **R.** Et ánima mea, quam redemísti.

Pro uno Martyre, V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confess. Pontif. et non Pont. V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Pro una Sancta, V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

AD LAUDES.

Añã. Tibi soli peccávi, * Dómine miserére mei.

Ps. Miserére. **supra. 61.**

Añã. Dómine.

Psalmus lxxix.

Domine, refúgium factus es nobis : * a generatione in generationem.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra, et orbis : * a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixisti : Convertimini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ præterit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tráns-eat, mane flóreat, et tráns-eat : * vespere décidat, indúret, et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecerunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut arána meditatúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentátibus octoginta anni : * et amplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestatem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic notam fac : * et eruditos corde in sapientia.

Convèrtere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dirige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos : * et opus mánuum nostrárum dirige.

Añã. Dómine, refúgium factus es nobis.

Añã. In matutínis * meditábor in te.

Ps. Deus Deus meus. 20.

Añã. Cantémus.

Cantic. Mosis. Exod. xv.

CAntémus Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salutem :

Iste Deus meus, et glori ficábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnipotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exercitum ejus projécit in mare :

Elécti príncipes ejus submersi sunt in Mari rubro. * Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúdine : dextera tua Dómine percússit inimicum. * Et in multítudine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos :

Misisti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stipulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimicus : Persequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * sub-

mérsisuntquasiplumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabilia?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti :

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitaculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui :

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introduces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitaculo tuo quod operátus es Dómine :

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris :

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Añã. Cantémus Dómino glorióse.

Añã. In sanctis ejus * laudáte Deum.

Psalm. Laudáte Dóminus de cœlis. 22.

Capítulum. Rom. xij. d

NOX præcessit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

LUX ecce surgit áurea : Pallens facéssat cæcitas,

Quæ nosmet in præceps diu

Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum conferrat,

Purósque nos præstet sibi :

Nihil loquámur súbdolum : Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decurrat dies,
Ne lingua mendax, ne
manus

Oculive peccent lúbrici,
Ne noxa corpus inquinet.
Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit

A luce prima in vésperum.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane
misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Añã. In sanctitate *serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimicis nostris.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria ij. 64.

FERIA SEXTA
AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos. **Ps.** Veníte. 2.

Hymnus.

TU Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ
regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.
Quo fraude quidquid dæmonum

In nóctibus delíquimus,
Abstér gat illud cœlitus
Tuæ potéstas glóriæ.

Ne corpus astet sórdidum,
Nectorpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.
Ob hoc Redémptor, quæsumus,

Reple tuo nos lúmíne,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Añã. Exsultáte.

Psalmus lxxxj.

Xsultáte Deo ad-
jutóri nostro : *
jubilate Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date
tympanum : * psaltérium
jucúndum cum cithara.

Buccínáte in Neoméniã
tuba, * in insígni die so-
lemnitátis vestræ :

Quia præcéptum in Is-
rael est : * et júdicium
Deo Jacob.

Testimónium in Joseph
pósuit illud, cum exíret

de terra Ægypti : * lin-
guam, quam non nóverat,
audivit.

Divértit abonéribus dor-
sum ejus : * manus ejus
in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocá-
sti me, et liberávi te : *
exaudivi te in abscondito
tempestátis : probávi te
apud aquam contradicti-
onis.

Audi pópulus meus, et
contestábor te : * Israel si
audieris me, non erit in te
deus recens, neque adorá-
bis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus
Deus tuus, qui edúxi te de
terra Ægypti : * diláta os
tuum, et implébo illud.

Et non audivit pópulus
meus vocem meam : * et
Israel non inténdit mihi.

Et dimisi eos secúndum
desidéria cordis eórum, *
ibunt in adinventiõibus
suis.

Si pópulus meus audis-
set me : * Israel si in viis
meis ambuláset :

Pro níhilo fórsitan inimí-
cos eórum humiliássem : *
et super tribulántes eos
misissem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti
sunt ei : * et erit tempus
eórum in saecula.

Et cibávit eos ex ádipe

fruménti : * et de petra,
melle saturávit eos.

Psalmus lxxxj.

DEus stetit in synagóga
deórum : * in médio
autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis ini-
quitátem : * et fácies pec-
catórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíl-
lo : * húmílem et páupe-
rem justificáte.

Eripíte páuperem : * et
egénium de manu pecca-
tóri liberáte.

Nesciérunt, neque intel-
lexérunt, in ténebris ám-
bulant : * movebúntur
omnia fundamenta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et
fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines
moriémíni : * et sicut unus
de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica ter-
ram : * quóniam tu heredi-
tábis in ómnibus Géntibus.

Añã. Exsultáte Deo ad-
jutóri nostro.

Añã. Tu solus.

Psalmus lxxxj.

DEus, quis similis erit
tibi? * ne táceas, ne-
que compescáris Deus :

Quóniam ecce inimíci tui
sonuérunt : * et qui odé-
runt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum
malígnavérunt consi-

lium : * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixerunt : Veníte, et disperdámus eos de gente : * et non memorétur nomen Israel ultra.

Quóniam cogitavérunt unánimiter : * simul advérsus te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelitæ :

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec : * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : * facti sunt in adiutoriúm filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sisaræ : * sicut Jabin in torrénate Cisson.

Disperierunt in Endor : * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana :

Omnes príncipes eórum : * qui dixerunt : Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam : * et sicut stípulam ante faciém venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :

Ita persequéris illos in

tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignominía : * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi : * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dñus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus lxxxiij.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliúm abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de

virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratióem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus : * et respice in faciém Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Añã. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Añã. Benedixisti.

Psalmus lxxv.

Benedixisti Dómine terram tuam : * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ : * operuisti omnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertisti ab ira indignatióis tuæ.

Convérte nos Deus salutaris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióne?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope tíméntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Psalmus lxxv.

Inclina Dómine aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * saluum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis : * et multae misericórdiae ómnibus invocántibus te.

Auribus pèrcipe Dómine oratióem meam : * et inténde voci deprecationis meae.

In die tribulatióis meae clamávi ad te : * quia exaudisti me.

Non est símilis tui in diis Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque fecisti, vénient, et adorábunt coram te Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et faciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrediar in

veritate tua : * lætétur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in aetérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruisti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagoga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuerunt te in conspéctu tuo.

Et tu Dómine Deus miserátor et misericors, * pátiens, et multae misericórdiae, et verax,

Réspice in me, et miserére mei : * da impérium tuum púero tuo : et saluum fac filium ancillae tuae.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvisti me, et consolátus es me.

Añã. Benedixisti Dómine terram tuam.

Añã. Fundaménta ejus.

Psalmus lxxvj.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas

Sion super ómnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienigenae, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et princípum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitatio est in te.

Psalmus lxxvij.

Domine Deus salutis meae : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormientes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languerunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis facies mirabilia : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit aliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritatem tuam in perditiónem?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua : * et justitia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repellis oratióem meam : * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt irae

tuae : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Aña. Benedictus.

Psalmus lxxviiij.

Misericórdias Dómini * in aetérnum cantábo.

In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In aetérnum misericórdia aedificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo : * usque in aetérnum præparábo semen tuum.

Et aedificábo in generatióem et generatióem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabilia tua Dómine : * et enim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus aequábitur Dómino : * similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glori ficá tur in

consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis similis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimicos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * Aquilónem et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua : * justítia et júdicium præparátió sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcedent fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltábuntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in bene-

plácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assumptio nostra : * et sancti Israel Regis nostri.

Tunc locú tus es in visióne sanctis tuis, et dixísti : * Pósui adjutórium in poténte : et exaltávi eléctum de plebe mea.

Inveni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo, * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concidam a fácie ipsius inimicos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in fluminibus dexteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salutis meæ :

Et ego primogénitum ponam illum * excélsam præ régibus terræ.

In aetérnum servábo illi misericórdiam meam : * et

testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam : * et in júdiciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodierint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procedunt de lábiis meis non fáciem irrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David mentiar : * semen ejus in aetérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in aetérnum : et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes

ejus : * posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicinis suis.

Exaltásti dexteram dextrarum eum : * lætificásti omnes inimicos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avertis in finem : * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substantia : * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruct animam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritate tua?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod continui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimici tui Dómine, * quod

exprobravérunt commutatióne Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Psalmus cxiij.

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributióne superbis.

Usquequo peccatóres Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Viduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupílos occidérunt.

Et dixerunt : Non débit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intélligite insipientes in pópulo : * et stulti ali-quándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudieris Dómine : * et de lege tua docúeris eum. Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelinquet.

Quoad úsque justitia convertátur in júdicium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dñus adjúvit me : * paulo minus habitáset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua Dómine adjuvábam me.

Secúndum multitudinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justí : * et sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malitia eórum dispédet eos : * dispédet illos Dóminus Deus noster.

Añã. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Añã. Cantáte.

Psalmus cxv.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dñum in átrio sancto ejus. Commoveátur a fácie

ejus univérſa terra : * dí-
cite in Géntibus quia Dó-
minus regnávít.

Etenim corréxit orbem
terræ qui non commové-
bitur : * judicábit pópu-
los in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúl-
tet terra, commoveátur
mare, et plenitúdo ejus : *
gaudébunt campi, et óm-
nia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia
ligna silvárum a fácie
Dómini, quia venit : *
quóniam venit judicáre
terram.

Judicábit orbem terræ in
æquitáte, * et póculos in
veritáte sua.

Psalmus cxi.

Dominus regnávít, ex-
súltet terra : * lætén-
tur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circú-
tu ejus : * justítia, et judi-
cium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcé-
det, * et inflammábit in
circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus
orbi terræ : * vidit, et
commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxé-
runt a fácie Dómini : * a
fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli ju-
stítiam ejus : * et vidérunt
omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes,
qui adórant sculptília : *
et qui gloriántur in simu-
lácris suis.

Adoráte eum omnes An-
geli ejus : * audívit, et
lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ
Judæ, * propter judícia
tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus al-
tíssimus super omnem
terram : * nimis exaltátus
es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum,
odíte malum : * custódit
Dóminus ánimas sanctó-
rum suórum, de manu
peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et
rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dó-
mino : * et confitémini
memóriæ sanctificatiónis
ejus.

Añã. Cantáte Dómino, et
benedícite nómini ejus.

Per Annum, V. Intret
orátio mea in conspéctu
tuo Dñe. **R.** Inclína aurem
tuam ad precem meam.

Pro uno Martyre, V. Po-
suísti Dómine super caput
ejus. **R.** Corónam de lá-
pide pretióso.

Pro pluribus Martyribus,
V. Exsúltent justí in con-
spéctu Dei. **R.** Et dele-
cténtur in lætítia.

Pro Conf. Pont. V. Elégit
eum Dóminus sacerdotem
sibi. **R.** Ad sacrificándum
ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pontifice,
V. Os justí meditábitur
sapiéntiam. **R.** Et lingua
ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, V. Ad-
juvábít eam Deus vultu
suo. **R.** Deus in médio
ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Añã. Spíritu principáli *
confirma cor meum Deus.

Psalmus. Miserére. 61.

Añã. In veritáte.

Psalmus cxlij.

Bomine exáudi ora-
tiónem meam :
áuribus pèrcipe
obsecratióem meam in
veritáte tua : * exáudi
me in tua justítia.

Et non intres in judícium
cum servo tuo : * quia
non justificábitur in con-
spéctu tuo omnis vivens.

Quia persecúsus est ini-
micus ánimam meam : *
humiliávit in terra vitam
meam.

Collocávit me in obscuris
sicut mórtuos sæculi : *
et anxiátus est super me
spíritus meus, in me tur-
bátum est cor meum.

Memor fui diérum anti-

quórum, meditátus sum in
ómnibus opéribus tuis : *
in factis mánuum tuárum
meditábar.

Expándi manus meas ad
te : * ánima mea sicut
terra sine aqua tibi :

Velóciter exáudi me Dó-
mine : * defécit spíritus
meus.

Non avértas fáciem tuam
a me : * et símilis ero de-
scendéntibus in lacum.

Auditam fac mihi mane
misericórdiam tuam : *
quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in
qua ámbulem : * quia ad
te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis
meis Dómine, ad te con-
fúgi : * doce me fácere
voluntátem tuam, quia
Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus de-
ducet me in terram re-
ctam : * propter nomen
tuum Dómine vivificábis
me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne
ánimam meam : * et in
misericórdia tua dispér-
des inimícos meos.

Et perdes omnes, qui trí-
bulant ánimam meam : *
quóniam ego servus tuus
sum.

Añã. In veritáte tua
exáudi me Dómine.